Nr. 1089 • 2 FEBRUARIE 2025 ANUL XXII (Nr.18)

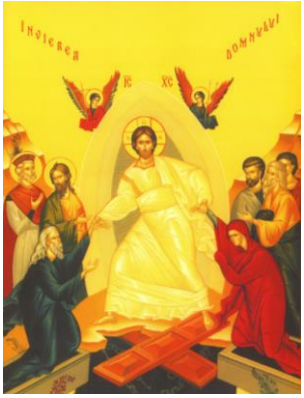

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iaşi

„N-AM PUTERE SĂ SCRIU CÂT DE MULT NE IUBEŞTE DOMNUL

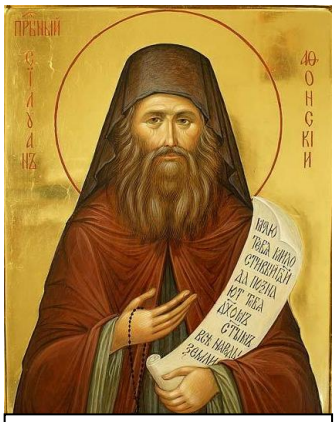

Sf.Siluan Athonitul, *icoană*

Multora le place să citească cărţi bune, şi acesta e un lucru bun, dar să te rogi e mai bine decât toate, însă cine citeşte cărţi proaste sau gazete e lovit de foame sufletească; sufletul lui flămânzeşte pentru că hrana sufletului şi desfătările lui sunt în Dumnezeu. În Dumnezeu e şi viaţă, şi bucurie, şi veselie, şi Domnul ne iubeşte nespus, şi această iubire e cunoscută prin Duhul Sfânt. Dacă mintea ta vrea să se roage în inimă şi nu poate, atunci rosteşte rugăciunea cu buzele şi ţine-ţi mintea în cuvintele rugăciunii, cum spune "Scara".

Cu timpul Domnul îţi va da rugăciunea inimii fără gânduri şi te vei ruga cu uşurinţă. Unii şi-au vătămat inima, pentru că şi-au silit mintea să lucreze rugăciunea în inimă şi de aceea n-au mai putut-o rosti nici măcar cu buzele.

Tu însă cunoşti rânduiala vieţii duhovniceşti: darurile sunt date de la Dumnezeu doar sufletului simplu, smerit şi ascultător.

Celui ascultător şi înfrânat în toate – în hrană, cuvinte şi mişcări – Domnul Însuşi îi va da rugăciunea şi ea se va săvârşi cu uşurinţă în inimă.

Rugăciunea neîncetată vine din iubire, dar se pierde pentru osândiri, vorbe deşarte şi neînfrânare. Cine iubeşte pe Domnul, acela poate cugeta la El ziua şi noaptea, pentru că nici un lucru nu te poate împiedica să iubeşti pe Dumnezeu. Apostolii iubeau pe Domnul şi lumea nu-i împiedica, deşi ei îşi aduceau aminte de lume, se rugau pentru ea şi propovăduiau.

E adevărat că Sfântului Arsenie cel Mare i s-a zis: „Fugi de oameni!", dar chiar şi în pustie Duhul lui Dumnezeu ne învaţă să ne rugăm pentru oameni şi pentru lumea întreagă.

În lumea aceasta fiecare îşi are ascultarea lui: unul e împărat, altul patriarh, altul bucătar, fierar sau învăţător, dar Domnul îi iubeşte pe toţi, şi cine iubeşte mai mult pe Dumnezeu, acela va avea plată mai multă. Domnul ne-a dat porunca de a iubi pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul şi din tot sufletul (Mt 22, 37). Dar cum poţi să-L iubeşti fără să te rogi? De aceea, mintea şi inima omului trebuie să fie întotdeauna libere pentru rugăciune. Când iubeşti pe cineva, vrei să te gândeşti la el, să vorbeşti despre el, să fii împreună cu el. Dar pe Domnul sufletul îl iubeşte ca pe Tatăl şi Ziditorul lui şi stă înaintea Lui cu frică şi iubire: cu frică, pentru că este Domnul; cu iubire, pentru că sufletul îl cunoaşte ca pe un Tată; El este foarte milostiv şi